

یک شاخه گل برنامه شماره ۵۷ (خوشادودی) گلپایگانی، در شور و دشتستانی

کوینده آقا از رادیو:

یک شاخه گل برنامه شماره ۵۷

روینک:

(من مست و تو دیوانه) ۲ مارا که برد خانه
(در شریکی کس را بشیر نمی بینم) ۲
صدبار ترا کتتم کم ده دوسه پیمانہ
حریک بتر از دیگر شوریده و دیوانہ

ارکستر گلما آهنگنی را در شور اجرامی کند.

روینک:

جانا به خرابات آتا لذت جان بینی
جان را چه خوشی باشد بی صحبت جانانہ

ارکستر گلما آهنگ بی کلام را ادامه می دهد.

(حرکوشه یکی مستی دست زده بردستی) ۲
زان ساقی سرمستی با ساغر شامانہ

ارکستر گلما همچنان ادامه می دهد.

روینک:

ای لولی بر بطن تو مست تری یا من
ای پیش چو تو مستی افون من افانہ

آقای حبیب الله بدیمی در آمد شور را آغاز می کند و سپس به همراه تنبک و آقای مرتضی خان
محبوبی نغماتی ضربنی می نوازند.

از خانه برون رفتم مستیم به پیش آمد
گفتم ز کجایی تو تسخر ز دو کفتا من
در حر نظرش مضمهر صد گلشن و کاشانہ
نیمیم ز ترکستان، نیمیم ز فرغانہ

نیمیم ز آب و گل نیمیم ز جان و دل
 نیمیم لب دریا، نمی همه در دانه
 گفتم که رفتی کن با من که منت خویشم
 گفتا که بشناسم من خویش ز بیگانه
 (من بی سرو دستارم) ۲ در خانه خارم
 یک سینه سخن دارم زان شرح دهم یانه
 شمس الحق تبریزی از قفله چه بر سبزی
 اکنون که در اکلندی صد قفله فغانه

آواز گلهای کانی به همراه ستور رضا و زنده: (شعر از عراقی)

(خوشا ددی) ۲ که دمانش تو باشی
 خوشا را بی که پمانش تو باشی
 (خوشا چشمی) ۲ که رخسار تو بیند
 (خوشا بکلی) ۲ که سلطاننش تو باشی
 (خوشا آن دل که دلدارش تو کردی) ۲
 (خوشا جانی) ۲ که جانانش تو باشی
 چه خوش باشد دل امیدواری
 (که امید دل و) ۲ جاننش تو باشی

روینک:

چه خوش باشد دل امیدواری
 که امید دل و جاننش تو باشی

استاد رضا و زنده نغماتی دلنشین به یاد گرامی گذارد.

ادامه آواز:

(گل و گلزار خوش آید کسی را) ۲
 (که گلزار و) ۲ گلستانش تو باشی
 (عراقی طالب درد است و ایم) ۲
 بوی، بوی آنکه دمانش تو باشی
 خوشا ددی که دمانش تو باشی
 خوشا را بی که پمانش تو باشی
 خوشا چشمی که رخسار تو بیند
 (خوشا بکلی) ۲ که سلطاننش تو باشی

روینک:

پیوسته دولت ساد و بست خندان باد.

گوینده مرد از رادیو:

برنامه ای که شنیدید شانه گل شماره ۵۷ بود که با همکاری آقایان مجوبی، بدیعی، گلهای کانی

ورضاورزنده تنظیم یافته، اشعار از مولانا و عراقی، آهنگ شور و دشتستانی، کوینده روینگ.

مدت اجرای برنامه ۲۷ دقیقه و ۱۸ ثانیه است.

توضیحات:

شأنه کلی که نثار شد با شماره ۵۷ به ثبت رسیده که اشعار متن برنامه از شمس تبریزی است و غزل آواز از عراقی، در خلال آواز فقط آقای رضاورزنده به زیبایی جواب آواز رامی دهد و زیبایی خاصی به برنامه بخشیده، نسخه موجود نگارنده در ابتدا بدون هیچ مقدمه با دو کلمه اشعار مولانا آغاز می شود که از وسط غزل شروع می شود و معمولاً چنین کاری صورت نمی گرفته و ممکن است اندکی نسخه موجود در ابتدا نواقصی را داشته باشد زیرا مدت کل برنامه هم اندکی کوتاه تر از حد معمول می نماید.

مطالب بالا قبل از بدست آمدن نسخه کامل نوشته شده بود که در نسخه کامل ۵ بیت ابتدای برنامه به انضمام اجرای ارکستر از دست رفته بود که از این طریق اصلاح گردید.

توجه: کلیه مطالب مندرج در بالا توسط محقق محترم جناب استاد علیرضا دربندی تهیه شده که شامل بررسی کامل برنامه و توضیحات افزوده شده شخص ایشان می باشد. جای دارد که سپاس فراوانمان را نثار ایشان بنماییم زیرا که نتیجه سالها زحمات خویش را وقف عموم کرده اند. در خاتمه از دوستانی که جهت تصحیح و تکمیل این مطالب مایل به همکاری هستند تقاضا مندم از طریق آدرس ایمیل Ashghane1golha@gmail.com با ایشان تماس حاصل نمایند.

مسعود نوین فرحبخش